

flydt os, men det kommer selvfølgelig. Jeg er glad ved, at denne Betingelse saa præcist og bestemt er opstillet i Forslaget under Nr. 37. Vi faa nu altsaa se, hvorledes den nævnte Bestyrelse vil stille sig dertil. Det kan jeg ingen Mening have om. Det er mig, der i min Egenskab af Formand laver Dagsordenerne for Bestyrelsens Møder, og saa længe der ikke er sket den fjerneste Henvendelse til os, kunne vi ikke tage denne Sag under Overvejelse. Vi have nok at gøre i Forvejen. At de kunne klare sig med Halvdelen i Tilskud ude i denne Egn med den ret spredte Befolkning, at altsaa de 3 Kommuner, som Banen alene kan komme til at berøre, kunne tegne Beløbet i Forbindelse med Amtet, er ikke saa mærkeligt. Naar man i Forvejen overbroderer — om jeg maa bruge dette Udtryk — Ringkøbing Amt med Statsbaner, kan Amtet nok give et klækkeligt Tilskud til en eneste lille Privatbane.

Hermed skal jeg tillade mig endnu en Gang at lægge den ærede Minister og det høje Ting paa Sinde at give de 10 pCt. mere til den Banelinie, som skal forbinde Vejle, Varde og Grindsted, for det er virkelig Hedeegne, den kommer til at gaa igennem, og denne Bane vil faa stor Betydning, saa det er, som jeg før har sagt, rigtigt og retfærdigt.

Ovesen: Jeg skal kun gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem, som nu talte. Han sagde, at der var ikke sket en eneste Henvendelse til Bestyrelsen for Varde—Nørre Nebel-Banen. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at da Amdraadet sidste Sommer gennemrejste Linien, blev det ærede Medlem, som vi vidste var Formand for Bestyrelsen, opfordret til at komme sammen med os i Nørre Nebel Gæstgivergaard, og det ærede Medlem gik ude i Byen, medens vi vare der, men vilde ikke gaa derhen. (*S. Sørensen:* Det er ikke sandt). Jo, det er Sandheden.

S. Sørensen: Jeg anede ikke, at de Herrer kom til Nørre Nebel, ellers skulde det naturligvis have været mig en Fornøjelse at være sammen med dem. Jeg havde ikke faaet en eneste Meddelelse om, at de kom. Ganske vist kom Amdraadsmedlem Andrup, medens de opholdt sig i Nørre Nebel, hen for at besøge mig, men jeg var ikke hjemme, og han traf kun min Hustru. Det er Sandheden.

Første Viceformand (Anders Nielsen): Det er ikke nyttigt at fortsætte denne Diskussion.

N. Andersen: Det er et sent Tidspunkt at behandle en saa stor og omfattende Sag som disse Jernbaneforslag. Det er, som jeg flere Gange før har sagt, lidet praktisk at anvende Aftenmøder til Behandling af saa vigtige Spørgsmaal, og jeg kan ikke rigtig forsone mig med, at Tiden ikke skulde tillade at benytte Dagtimer, efter at man som bekendt har anvendt Uger til at behandle Spørgsmaal, der ikke have nogen som helst reel Betydning. Det er imidlertid den højtærede Formand, der fastsætter Dagsordenen, og derved er der altsaa intet at gøre.

Det, vi nu se for os, mine Herrer, er et Lovforslag om Jernbaneanlæg i Danmark i den nærmeste halve Snes Aar. Det er en meget broget Blanding af Jernbaner, store og smaa, Landet over. Det kan maaske ikke være anderledes. Det er maaske rigtigt at tage med paa en Gang alle de Baneanlæg, der i en lang Aarrække kunne antages at blive nødvendige. Det er maaske rigtigt en Gang imellem, som vi gjorde i 1894, at skaffe os et Overblik over, hvilke Anlæg der forestaa, og hvilke Midler der dertil skulle skaffes til Veje. Imidlertid er jeg ikke overbevist om, at vore Efterkommere, den næste Generation, ville være os taknemmelige for, at vi paa en vis Maade binde Hænderne dels paa os selv, dels paa dem, der komme efter os, ved et saa omfattende Forslag som det her foreliggende.

Jeg maa for øvrigt yde den højtærede Minister og det meget ærede Udvalg en Anerkendelse for det Udbytte, de have faaet af deres fælles Bestræbelser, idet de som bekendt begyndte med 8 Statsbaner og 30 Privatbaner og nu, saa vidt jeg kan se, ende med de samme 8 Statsbaner og vistnok 47 Privatbaner. (Afbrydelse). Er det 48? Nuvel, det gælder ikke saa nøje, om der er en mere eller mindre, naar man er saa højt oppe i Tallene. Imidlertid, jeg skal erkende, at det er vanskeligt at afslaa Begøring, der fremkomme, naar man en Gang har stillet sig det Formaal at ville lovgive om Jernbaneanlæg for en lang Aarrække. Jeg erkender, at det er vanskeligt at drage Grænser for, hvad man saa skal tage med, og hvad man skal sige Nej til, men jeg vilde dog tro, at man var kommen omtrent til Grænsen af det tilladelige, naar man medtager et saa-